

קבורת מתג'יר ב"תהליך גיור" בקשר ישראלי / יהושע גרינשטיין

א [הקדמה: הוא אינו יהודי] [עדין]

מסכת יבמות מ"ז ע"א-ע"ב – “טבל ולא טבל, מל ולא טבל – אין גור, עד שימול וטבול” וכן רפסק להלכה [רמב"ם איסור בברך, שער ע"ז רשות ס"ב]

ב) מתי תונך כדי תחיליך הגיור - האם הוא נוכרי גמור?

שווית צדור הכסף טרם שטכל נפטר לעוד [ג' דה ברות]: "...בגר שמיל שיקrhoהו בקבריו נקרים שכון שקיבל עלייו כבמס' ליכנס תחת כרכי השכונה בדת ישראל, ייסורי המילה וכוציא, ע"כ חילול להתאזר להרחיק ולשומו בין קברי עכו"ם ובצדאי צרכין לקלבר בבית החייהם של ישראלן אך צרכין להרחיק בכ"ב מכך שם ח' אמות כוון שעפ"י ידען איש גור עד שישטכל ודיעו כרכרי כנ"ל צ"ע למשה שלא יארע זאת".

הרואה רצובן [פסוקים ונתבכים ה, י"ד, ס"י קכג, עמי תכז]- "...קדושת ישראל אין בה...ואולי לעין כבורה לא גבעו אלה מושום צדיק ורשע וסתם עכו"ם לבי סתם ישראל כרשע לבני צדיק... ואופן זה יש שהישיב קצר אף שאין לה קדושת ישראל, מכיוון שהוא מושום צדיקת, ע"כ שהיא עומדת לבוא לחסות תחת כרכי השכונה ונארשת, אין קפידה לקבורה בתוך קברות ישראל..." אפשר גם שתוון קברות ישראל לאו דווקא אלא בירוק מקומ אם לא ד' אמות עכ"פ שששה טפחים, ואך שבל המותם עירך להרחיק מה מה ששה טפחים, אך ידוע שמקילים בה, באותו מקום החמירין..."

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר־יֹאמְרָה לְךָ וְלֹא־תִּפְרַע

ש"ת זקן אהרן (ס' י"ד) "שעריהודה והיתה שומרה שבתנות השם ומצוות ודבר הצדוקות ודעתם אלא שלא עתגירה בכפי בית דין ובכפי לא טבלה כבפי שלשה...אללא שהבעל שהוא אדונך, חמל על קצת מצוות וועושין, וגם אהר שאמנו הטבילה אותה לשבעה בירות...האם צריך להוציא אותה מברחה שלא תורה עבורה מתי ישראל, כיון שאיתו נחשתת כללום?...מיוח, אהר הנשכה – אחריו שהייתו בדורותה למצוות גרות ולברכה לשלמים, כבר קורת מקומת לשבים, ואין להוציא מהברחה שלאין ורבים ואין להוציא מהברחה בדורותה שליהם משפחה מודען כיידעם הוא עדין רכרי..."

הרב בקשי-דורון (בענ' אכ' דינט) - שאל ע"י אשה שעתג'ירה במכוסקה ובעה על דעת בית דין. מכיוון שלא היה מוחל ראיי במקום, המכונע שחללה הילוד וסתוכן, והאם, גורת צדק למכות, נסעה בשאלתה האם כוות להסינו לוי'יך בשפט? הרוב יצא לדעתו בתשובה זו בדרכן החדש, ולדבריו יש מקום להחשייב מי שמצא 'בתהילר', למורת שטרם טבל, כעון ועוכר שלדעתה בה'ג מחללים עליו את השפט.